

Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ — ΟΡΓΑΝΟ ΣΥΝΔΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΩΝ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ — ΠΕΛΛΑΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΩΡΑ Ν. ΜΕΝΙΔΗ - Δ)ΝΤΗΣ ΝΙΚ. Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ ΕΔΡΑ: ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ — ΤΗΛ. 57.531 ΕΤΟΣ 4ον αριθμ. φύλλου 41 — 5 Ιουνίου 1982

Κάπνισμα - Καρκίνος

ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Στό φύλλο του μηνός Φεβρουαρίου, στο κύριο άρθρο, γράψαμε για το ΚΑΠΝΙΣΜΑ - ΚΑΡΚΙΝΟΣ.

Ένας δάσκαλος που τό διάβασε, σέ μία συζήτηση που κάναμε πάνω στό θέμα αυτό μου, είπε τά εξής:

«Είμαι δέκα χρόνια που έχω νά βάλω τσιγάρο στό στόμα. Όταν πήρα τήν απόφαση νά τό σταματήσω, σκεύτηκα νά βοηθήσω καί τούς μαθητές μου νά μή δοκιμάσουν ποτέ τό τσιγάρο.

Έκανα τό εξής. Μιά μέρα που μπήκαν οί μαθητές μου στήν τάξη, είδαν στόν πίνακα γραμμένες τίσ φράσεις.

ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΚΑΡΚΙΝΟ.
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ, ΠΑΙΔΙΑ, Τ' ΑΦΙΝΩ.
ΑΝ ΜΕ ΠΙΑΣΤΕ ΝΑ ΚΑΠΝΙΣΩ
ΦΩΝΑΧΤΕ. ΠΕΤΑΧΤΕ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ.

Επακολούθησε δλόκληρη συζήτηση. Αναπτύχθηκαν οί λόγοι, που επιβάλλουν νά μή καπνίζουμε. Διαβάσαμε στατιστικές, όμιλίες επιστημόνων, ανακοινώσεις, δημοσιεύματα, στό όποία αναφέρονται οί τρομακτικές συνέπειες στήν υγεία από τό κάπνισμα... Μιά μέρα στό διάλειμμα οί μαθητές, άγρυπνοι φρουροί μου, μέ συνέλαβαν νά καπνίζω. Μέ περικύκλωσαν κι «έν χορώ» άρχισαν νά μου τά ψάλλουν. «Κύριε πετάχτε τό τσιγάρο. Τό κάπνισμα προκαλεί καρκίνο». Τί νάκανα; Τό ποδοπάτησα! Στήν τάξη έγινε δλόκληρη συζήτηση. Οί μαθητές κατάλαβαν πόσο δύσκολα κόβεται ένα πάθος. Θέλει άγώνα σκληρό, δύναμη μεγάλη, θέληση ισχυρή. Μόνον ό άνθρωπος που έχει δυνατό χαρακτήρα, μπορεί ν' αντιδράσει στίς προκλήσεις για νά ξαναρχίσει τό κάπνισμα. Από τότε πιά δέν μέ ξανάπιασαν νά καπνίζω.

Η διδασκαλία συνδυασμένη μέ τό παράδειγμά μου είχε μεγάλη επίδραση στίς ψυχές τών μαθητών.

Πολλοί άπ' αυτούς ζητούσαν επίμονα από τούς γονείς των νά κόψουν τό τσιγάρο, γιατί προκαλεί καρκίνο. Πήραν έχθρική θέση κατά του κάπνισματος.

Μετά μία έξαετία όταν τά παιδιά είχαν φτάσει στήν τελευταία τάξη του Λυκείου έκαναν μία συνεντίαση, στήν όποία μέ είχαν καλέσει.

Εκεί, έπειτα από έρευνα που έκανα, διαπίστωσα, ότι ανάμεσα στούς 40 παλαιούς μαθητές μου είχαν άποκτήσει τό πάθος του κάπνισματος μόνον 4 δηλ. 1 προς 10 ενώ από στατιστικές που έχουν γίνει στούς 4 έφηβους οί 3 καπνίζουν από 10-20 τσιγάρα. Δηλαδή σ' ένα 90% τών μαθητών είχε ριζωθεί μέσα τους τό μίσος κατά του κάπνισματος».

Όραϊός, βέβαια, καί άποκλειστικός ό τρόπος αυτός του δάσκαλου, για νά ώφεληθεί ό ίδιος, αλλά νά διδάξει καί τούς μαθητές του. Ποιός όμως, από τούς δασκάλους καί γονείς καπνιστές μπορεί νά τόν εφαρμόσει;

Αν κάποιος τό τολμήσει, θά προσφέρει τό μεγαλύτερο καλό στό μαθητή του, στό παιδί του.

ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΚΑΡΚΙΝΟ.
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ, ΠΑΙΔΙΑ, Τ' ΑΦΙΝΩ.

Κάπνισμα καί Καρκίνος

Η Άνώτατη Ύγειονομική Ύπηρεσία τών Η.Π.Α. μάς πληροφορεί, ότι μέσα στό 1982 θά χάσουν τή ζωή τους από τόν Καρκίνο 100.000 Άμερικανοί.

Η έκστρατεία κατά του κάπνισματος στήν Άμερική χρονολογείται από τό 1964. Ύστερα από πολύχρονες έρευνες ή Ύατρική Ήπιστήμη άπόδειξε, ότι τό τσιγάρο άποτελεϊ τήν κύρια αίτια του πνευμονικού Καρκίνου. Για τό λόγο αυτό ή Κυβέρνηση τών Η.Π.Α. ύποχρέωσε τήν άναγραφή στόν τίτλο τών τσιγάρων τήν προειδοποίηση στούς καπνιστές, πώς «τό κάπνισμα προκαλεί καρκίνο».

Στήν Ελλάδα δέν πάρθηκε αυτό τό μέτρο, αλλά κάτι ούσιαστικώτερο έγινε τούλάχιστον για τούς μή καπνιστές.

Γάμος Θρησκευτικός - Πολιτικός

Στά τόσα κιλά μελάνι που χύθηκαν για νά γραφούν οί άντιλήψεις τών ανθρώπων για τό θρησκευτικό καί πολιτικό γάμο θά προσθέσουμε κι έμεις μία σελίδα για τό επίκαιρο θέμα του γάμου.

Οί υπέρμαχοι του πολιτικού γάμου ύποστηρίζουν νά γίνει ύποχρεωτικός ό πολιτικός γάμος καί προαιρετικός ό θρησκευτικός.

Οί υπέρμαχοι του θρησκευτικού ύποστηρίζουν τό αντίθετο. Δύο άντιμαχόμενες άκραίες άντιλήψεις. Όσο ήσαν τό ένα είδος γάμου, θέλοντας καί μή βαθίζαμε προς σ' αυτόν. Τώρα τί νά κάνουμε; Οί άνήπανηροι άς διαλέξουν. Εύτυχώς τούς δόθηκε άπλόστη έλευθερία. Η Κυβέρνηση άκυλοόθησε «τή χρυσή τομή». Κήρυξε καί τά δύο είδη γάμου ίσόννομα καί ίσόννομο. Τά άκρα ελάττωσαν. Σ' αυτά άνήκουν οί λόγοι. Τό μεγάλο πλήθος άκυλοοόθει τό μεσάζωμα. Τά άκρα πιέζουν τό άκρο. Τό τυρονοούν, τό δυναστεύουν, τό ύποδουλώνουν νά κάνει καίνο, που δέν θέλει.

— Δέν θέλω, σου λέει ό ένας, νά σταθώ μπροστά στόν παπά νά μου εύλογήσει τό γάμο για τόν α.β.γ. λόγο. Μάλιστα, είσαι λεύθερος. Πήγαινε, φίλε μου, στόν Πρόεδρο νά σε παρηγήσει στή στιγμή. Η Έκκλησία δέν σε πιέζει. Ο Χριστός είπε: «Όστις θέλει όπίσω μου ελθεϊν...». Όποιος θέλει. Σε κανένα δέν επιβάλλει τήν εύλογία του. Είσαι λεύθερος νά πράξεις, ό,τι σου ύπαγορεύει ή συνείδησή σου.

— Γιατί, κύριε, θέλεις σώνει καί καλά-καλά, νά μέ βάλεις μπροστά στόν Πρόεδρο νά πώ: Τή θέλω, τόν θέλω, ύπογράψατε, τελειώσατε; σου λέει ό άλλος. Είσαι, φίλε μου, κι' έσύ λεύθερος νά πράξεις τά «κατά συνείδησιν». Θά πάρεις τόν παπά καί τόν κουμπάρο κι' αν θέλεις καί κημιά 200)ριά συμπεθέρους νά σε κημιάσουν στήν έκκλησία, νά τούς κάνεις καί τό τραπέζι νά χαρούν μαζί σου τή χαρά είσπραττισματός κάμποσε εύχες καί συγχαρητήρια καί άίγιτε ζείσσε εύτυχημένοι.

Αν πάλι δέν σ' άρέσουν οί πολιτέλειες σέ κάποιο γραφικό έκκλησιαστικό, ή καί στό σπίτι σου άκόμα θά πελέσεις τό μυστήριο του γάμου καί ό Θεός μαζί σου.

Τί άλλο πιά ώραιώτερο νά κάνει ό καθένας αυτό που του ύπαγορεύει ή συνείδησή του;

Θέλεις θρησκευτικό, θέλεις πολιτικό, διάλεξε καί προχώρα. Δεσμός κι' ό ένας κι' ό άλλος ίσόννομος καί ίσόννομος.

ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

«Σέ θέματα, όπως αυτό του πολιτικού γάμου, οί καινοτομίες πρέπει νά στηρίζονται στή πιατύτερη δυνατή λαϊκή κατάρτιση».

ΣΤΑΘΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ Ύπουργός Δικαιοσύνης

ΚΩΔΥΜΑΤΑ ΠΑΜΟΥ

Είμαι επιστημονικά άποδεδειγμένο, ότι από τήν αίμομιξία γεννιούνται παιδιά ελαττωματικά στό σώμα καί στό πνεύμα. Η επιληψία, ή αίμοφιλία, ή κοφαλαλία, ή ήλιθιότητα, ή πολυδακτυλία καί άλλες ψυχοσωματικές άρρώστιες, οί όποιες συνεχίζονται κληρονομικά καί στίς επόμενες γενιές, έχουν τήν αίτία στήν αίμομιξία. Αύτή πλήττει άνεπανόρθωτα τήν αίμογένεια καί όδηγεί στήν κοινωνική εξάλειψή.

Ο βαθμός συγγένειας είναι ένα σοβαρό κώλυμα γάμου. Έδώ έχει τήν εφαρμογή του ρητού για κείνους που τό παραρνούρίζουν. «Άμαρτία γονέων παιδεύσει τέκνα».

Σταυροφορία

Σταυροφορία κίνησε ό ζωόφιλος Άγγλικός τύπος για τή διάσωση τής φώκιας. Μέ τρία έκατομμύρια ύπογραφές ζήτησε από τό Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο νά αναλάβει τήν προστασία της. Είναι, βέβαια συγκινητική αύτή ή προσπάθεια για τή διάσωση του συμποθητικού αυτού θηλαστικού.

Όμως θά ήταν ή κινητοποίηση αύτή συγκινητικώτερη, αν ό Άγγλικός τύπος, παράλληλα μέ τή διάσωση τής φώκιας, ζητούσε από τό Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο νά δείξει καί τό άνάλογο ενδιαφέρον για τούς άγνωστούς Έλληνοκυπρίους, που άργοπεθαίνουν στό τούρκικο στρατόπεδο, γι' αυτούς που εξαφανίζονται στό διάφορα μέρη τής γής από τήν πολιτική βία, γι' αυτούς που κλείνονται στό ψυχιατρεία από τούς πολιτικούς αντιπάλους, καθώς καί για τά

Η Αύστραλία καί οί Έλληνες

ΚΑΜΠΕΡΑ 12 ΜΑΡΤΗ 1982

Ξεχωρίσαμε μερικά σπουδαία από τούς ιστορικούς λόγους, που έξεφώνησαν οί κ.κ. Μ. ΦΡΑΙΗΖΕΡ Πρωθυπουργός τής Αύστραλίας ό ΑΠ. ΧΑΙΗΝΤΕΝ άρχηγός τής αντιπολίτευσης Αύστραλίας καί ό Πρόεδρος τής Έλληνικής Δημοκρατίας ΚΩΝ)ΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, τά όποία δημοσιεύουμε προς χάρη τών άναγνωστών μας.

«Όλες οί δικτατορίες περιέχουν τόν σπόρο του θανάτου καί είναι καταδικασμένες από τήν αρχή...

Οί Έλληνες καί Αύστραλοί πολέμησαν ό ένας στό πλευρό του άλλου κατά του Φασισμού καί Ναζισμού. Μεγίστη ύπήρξε ή βοήθεια τών Έλλήνων στούς Αύστραλούς στρατιώτες καί όταν ή έκστρατεία εκείνη έστράφη εναντίον τών συμμάχων.

Ο κοινός άγώνας χάλκεψε έναν ισχυρό δεσμό μεταξύ τών εθνών μας. Έκτός τούτου ύπάρχει καί ένας ζωντανός δεσμός ένισχυόμενος συνεχώς. Είναι οί Αύστραλοί Έλληνικής καταγωγής, που προσέφεραν καί πέτυχαν σ' όλους τούς τομείς τής Αύστραλιανής ζωής. Μέ τά επίτευγματά τους καί τήν προσήλωσή τους σ' αυτό τό έθνος οί Έλληνες τής Αύστραλίας κέρδισαν τήν εκτίμησή τους.

Η άπόσταση δέν έχει εξασθενήσει τούς δεσμούς προς τήν οικογένεια καί τούς φίλους, που παραμένουν στήν Ελλάδα, ούτε τήν Έλληνική Ίστορία, γλώσσα καί πολιτισμό. Παραμένουν άποφασισμένοι νά αναπτύξουν τίσ άξίες τής κληρονομιάς τους καί νά τίσ μεταδώσουν στό παιδιά τους.

Η δύναμη τής άποφασιστικότητας φαίνεται από τό γεγονός, ότι, άπ' όλες τίσ μεγάλες μεταναστευτικές μειονότητες, τά παιδιά τών Έλλήνων μεταναστών που γεννήθηκαν στήν Αύστραλία, έχουν τό μεγαλύτερο ποσοστό διατήρησης τής γλώσσας τών γονέων τους.

Είμαι βέβαιος, Κύριε Πρόεδρε ότι αισθάνεσθαι ύπερήφανος για τήν άκμή του έλληνικού πολιτισμού στήν Αύστραλία, χωρίς νά είναι μικρότερη καί ή δική μας».

ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ Κ. ΜΠ. ΧΑΙΗΝΤΕΝ

«Τά κύματα τών Έλλήνων μεταναστών συνέτειναν στήν πρόοδο αύτης τής χώρας. Όλα αυτά τά χρόνια μεγάλος αριθμός Έλλήνων εργάστηκε για νά γίνει ή νέα Αύστραλία. Χωρίς αυτούς καί τούς άλλους μετανάστες θά είχαμε μικρότερο πληθυσμό καί πολύ φτωχοί σέ εθνική συνείδηση. Ύπάρχουν τώρα στήν = Συνέχεια στήν 2η σελίδα =

Μικρά Έργα

● Η Κοινότητα Καστορείου άποκατέστησε μέ νεοσωλήνες τό καταστραμμένο από καταβύθιση ποτιστικό αύλάκι του Άγιαννίου σέ μήκος 42 μ. Τό έργο στοίχισε 83.000 δρχ.

● Η καταστροφή δέση Ντεμήρου άποκαταστάθηκε.

● Μέ γκρέιντερ καθαρίστηκαν τά αύλάκια του κάμπου.

Τά πιά πάνω έργα έγιναν μέ χρήματα του Ταμείου τής Κοινότητας. Δέν ύπάρχουν εργάτες για τήν εκτέλεση όρισμένων έργων καθαρισμού αύλακιών, άποκατάσταση βλαδών ύδραγωγείων κ.λπ.

Η προσωπική εργασία ήταν μία λύση. Μετά τήν κατάργησή της ή Κοινότητα δυσκολεύεται νά εκτελέσει μερικά μικρά έργα μέ πληρωμή.

Απάντηση στήν Έφημερίδα

Σέ άπάντηση τών δημοσιευμάτων σας Μαρτίου καί Άπριλίου σας γνωρίζουμε ότι ήδη έχουμε δημοπρατήσει τό έργο συντηρήσεως δρόμων στό Νομό Λακωνίας, (Πρ)σμού 2.000.000 δρχ. καί έντός τών προσεχών ήμερών πρόκειται νά γίνει ή εγκατάσταση του άναδόχου του έργου, για τήν κάλυψη τών λάκκων Μυστρα - Παρορίου καί Σπάρτης - Καραβά-.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

● ΓΑΜΟΙ:

— Στο Λογγρανίκο έγιναν οι γάμοι κ. Παπαγιώτα Σαρ. Γκακουμή μετά της δ. Βασιλικής Στ. Μπουρτζιάνη.
— Στην Πελλάνα έγιναν οι γάμοι του κ. Αριστοτέλη Δ. Καρκαριάνη με την δ. Αλεξία Ν. Στρατηγπούλου.
Η εφημερίδα μας εύχεται ζωή εύτυχημένη.

● ΘΑΝΑΤΟΙ:

— Στο Λογγρανίκο πέθανε στις 9-5 η Αθανασία Θ. Μάρκου σε ηλικία 75 ετών.
— Στο Λογγρανίκο πέθανε στις 26-4 η Παπαγιώτα Κ. Γομάτου 80 ετών.
— Στο Λογγρανίκο πέθανε στις 6)4 ο Ηλίας Αθ. Σκρέκας 77 ετών.
— Στην Πελλάνα πέθανε σε ηλικία 98 ετών η Χρυσούλα χήρα Παν. Μπακιή.
— Στην Πελλάνα επίσης πέθανε ο Χρήστος Νικ. Πατσος σε ηλικία 77 ετών.
— Στη Βορδωνία πέθανε στις 16)5 σε ηλικία 77 ετών ο Γεώργιος Κ. Κόσιδας.
— Στον Άγιο Κωνσταντίνο πέθαναν η Γεωργία και Νικ. Λουριδά και η Γιαννούλα και Εύση. Τουρνιά.
Η εφημερίδα μας συλλυπεύεται τους οικείους τους.

Η ΔΑΣΚΑΛΑ

ΓΡΑΦΕΙ:

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΟΥΛΑΣ

Πιο βαθύς ο πόνος της δασκάλας. "Ενας ψυχικός πόνος με σουρντίνα. Τό επάγγελμα του δασκάλου για τόν άντρα όπως όλα τα επαγγέλματα, είναι σκοπός της ζωής του. Για τή γυναίκα όχι τόσο. Γι' αυτό δέν πάει με μεγάλο ένθουσιασμό να υπηρετήσει σ' ένα χωριό που είναι ή άφειτηρία της καριέρας της. Κι' δλο άνιχνεύει τόν περιγυρο. Μπορεί ένας νέος ώραϊος και σχετικά άποκαταστημένος να τήν πάρει από τό χέρι να τήν άνεβάσει στά σκαλοπάτια της εκκλησίας.

Εδω και λίγα χρόνια μεγάλη πέραση είχαν οι πολιτικοί μηχανικοί. Πόσοι όμως είναι αυτοί να ίκανοποιήσουν τά κοριτσιότικα όνειρα και ν' ανακόψουν τήν πορεία τους πρός τό διδασκαλικό επάγγελμα.

Νέα και ώραϊα στήν πλήρη της άνοιξιότικη άνθιση με τούς νεανικούς της πόθους και όνειρα άποσπάται από τό οικογενειακό της περιβάλλον κι' αναγκάζεται κι' αυτή ν' άναζητήσει τήν κόκκινη κουκίδα επάνω στό χάρτη.

Τό χωριό κάποιου μακρυνού νομού.

Εκεί κι' αυτή θα περάσει τά πρώτα, τά καλύτερα χρόνια της νεότητος της. Στείρα συνήθως περνάει αυτή ή πρώτη φάση της νέας δασκάλας, κατά τήν όποία με τά όπλα της θα κάνει έναν άντρα να τήν προσέξει, να τήν συμπαθήσει να τήν ζητήσει σε γάμο. Για τόν άπλούστατο λόγο ότι δέν υπάρχει άνδρας της σειράς της. Ο γεωπόνος της περιφέρειας νέος και ώραϊος άντρας στο σύντομο πέρασμά του άρκείται σε εύγενικές φιλοφρονήσεις. Πρός τό παρόν ό συνάδελφός της δάσκαλος δέν τήν ένθουσιάζει άν και τά πιο πετυχημένα ζευγάρια άποδείχτηκαν τά διδασκαλικά. Κάποτε όμως θα πάρει τή μεγάλη άπόφαση μ' ένα δάσκαλο.

Ανούσιο και πληχτικό, θα είναι τό δωμάτιό της κι' ως είναι σπολισμένο με κορδέλλες, με μπιμπελό με κεντήματα. Απάνω στο κρεβάτι της έχει και μια μεγάλη κουκλα και στή σιφονιέρα μια γυάλινη σφαίρα στήν όποία είναι κλεισμένη μια γαλέρα με πανιά, που σαλπάρει σε κύματα από βαιμπάκι. Κι' όταν περάσει καιρός και της έρθει μετάθεση προς μια Κωμόπολη ή πόλη κι' είναι ακόμη άνυμναιη, θάχουν φανεϊ οι πρώτες σπαθιές του χρόνου, οι ρυτίδες. Πόσες απ' αυτές άπόμειναν στα ράφια τυλιγμένες με τή ναφθαλίνη της γεροντοκόρης!

Εύτυχως τώρα τελευταία ρήμαξαν τά περισσότερα σχολεία των μικρών χωριών κι' έτσι γλύτωσαν οι δασκάλες από τήν πλήξη του άπομακρυσμένου χωριού.

Ενας μεγάλος θεατρικός συγγραφέας ό Ιταλός Ντάριο Νικοντέμι, στο γνωστό δραματικό του έργο «Η Δασκαλίτσα», που παίχτηκε τά παλιότερα χρόνια στήν Αθήνα μας παρουσιάζει τή δραματική ιστο

ΛΟΥΣΙΝΑ

Λουσίνα με τά πούκα σου και με τά έλατά σου, ποιός θα μπορούσε ν' άρνηθεί τήν τόση όμορφιά σου!!! Τά κρουσταλλένια σου νερά που πρέχουνε στις βρύσες. Τίς θροσπερές ήμέρες σου τίς μαχημένες νύχτες.

Τό κρουσταλλένιο άθάνατο τό ήπια τό νερό, μαγεύτηκα κι' άδύνατο να μη τό ξαναπιώ. Τίς θροσπερές ήμέρες σου δέν ξεχάσα Λουσίνα. Τίς μαχημένες σου βραδιές με πούθενά δέν είδα

Θά τίς θυμάμαι πάντοτε και με κρυφή έλπίδα να ξαναδώ θά ήθελαι τά τρέα τους σολιόδια. Τά λαμπερά τ' άστέρια σου, τό φωτεινό φαγητάρι παραμυθένιο κάνουμε τό δάσος κάθε βράδυ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΖΗΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Η δ. ΚΙΚΗ ΛΙΝΑΡΔΑΚΗ Γυμνασιάρχης μας γράφει από τήν Αθήνα από τις 16-12-81: Για τις "Αγιες Μέρεις των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους 1982, δεχθείτε από τήν οικογένειά μου και έμένα προσωπικά, θερμές ευχές. Είθε στον καινούργιο χρόνο να καρποφορήσουν ακόμα περισσότερο οι άοκνες προσπάθειές σας, για ένα καλύτερο αύριο σ' όλους τούς Βορειοδημότες...

Ο κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ από Αυστραλία στις 23-12-81 μας γράφει: ... Ευχομαι εις τόν Βορειοδημότην μα κροζώταν και προκοπή, ίνα συνεχισθεί τό έργο του, που έθεσεν τά θεμέλια της διάσωσης και άναδημιουργίας των Βορειών Δήμων Λακωνίας...

Η κυρία ΜΑΡΙΑ Π. ΒΟΥΓΓΑΡΗ από τις Η.Π.Α. στις 18-1-82 μας τονίζει: «Αγαπητή οικογένεια Μενίδη «Χρόνια Πολλά και καλά» ευχομαι ό μεγάλος Θεός να χαρίζει υγεία και χαρά σε όλους και ειρήνη στον κόσμο. Τό Βορειοδημότη διαβάζω τακτικά και μαθαίνω μερικά νέα του χωριού των γονέων μου. Ο Θεός να σας δίνει δύναμη και κουράγιο να εξακολουθήσετε τό έργο με τήν εφημερίδα μας.

Η κυρία ΑΝΤΙΓΟΝΗ Γ. ΤΖΟΥΒΕΛΗ από Η.Π.Α. μεταξυ άλλων μας γράφει: «Όταν λαβαίνουμε τήν εφημερίδα ιαθόμαστε όλοι και τή διαβάζουμε άκρη σε άκρη. Ο Παντοδύναμος Θεός να σας δίνει τήν υγεία και δύναμη να εξακολουθήσετε τό καλό έργο που άρχισατε.

Ο κ. ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΡΕΜΠΕΛΟΣ στις 26-2-82 από τήν Αθήνα μας γράφει: «κ. Μενίδη σας συχαίρω δια τή σωστή και λεπτομερήν έργασίαν, ή όποία γίνεται εις τήν τοπικήν εφημερίδα σας, με τήν όποία φέρνεται σε πνευματική επικοινωνία τούς άπανταχού Βορειοδημότες. Ευχομαι όλοψύχω να συνεχίσετε τό έργο σας και να κρατηθεί, όπως τό άρχισατε. Επειδή αγαπώ τό τόπο που γεννήθηκα σας γράφω ένα στίχο.

Πόνος καιμοί στήν ξεητειά και στεναγομοί άντάμα φίλοι πιστοί για συντροφιά παρηγοριά τό κλάμα...».

Ο κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΠΑΚΗΣ από τις Η.Π.Α. μας τονίζει τά έξης τήν 5-3-82: «Αγαπητέ φίλε Νίκο με άγάπη σας χαίρετομε οι ξενιτεμένοι από τό Στάμφορντ... Ευχόμεθα δια τό 4ον έτος να προχωρείτε με επιτυχία στο ιερό έργο σας τόσο για τούς Βόρειους Δήμους, όσο και δια έμας, όπου με άγωνία περιμένουμε να πάρουμε τήν αγαπημένη μας εφημερίδα για να μάθουμε τά τοπικά νέα, που δέν μπορούμε να μάθουμε από άλλες πηγές...».

Η κυρία ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΑΠΛΑΝΣΟΝ - ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ από τις Η.Π.Α. στις 24 Μαρτίου 1982 μας γράφει τά έξης: «Είμουν τυχερή που έγινα άναγνώστης της αγαπημένης εφημερίδας που θγαζετε. Για μένα και ιδίως για τή μητέρα μου είναι ή πιο μεγάλη χαρά να τή διαβάζω κάθε μήνα όλοι μαζί... Μετά από 20 χρόνια που λείπω από τό αγαπημένο και άξέχαστο Καστόρειο βρεθήκατε έσεις να τό ξαναζωντανέψετε. Σας ευχαριστομε και σας συχαίρομε.

Ο κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗΣ από τήν Αυστραλία μας γράφει: «...Λάβαμε και τά δύο φύλλα της εφημερίδας σας ευχαριστομε και σας συχαίρομε για τά ώραία νέα που μαθαίνουμε έδω στα ξένα που ζούμε. Σας ευχόμεθα και σ' άνώτερα».

Ο κύριος ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ στις 3 Απριλίου 1982 μας γράφει: «Λαβαίνω τήν εφημερίδα κάθε μήνα. Είναι κάτι που περιμένω πάντα με ιδιαίτερη χαρά. Σας ευχαριστώ. Ευχομαι σε Σας και στους συνεργάτες σας «ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ» και χαρούμενο Πάσχα.

Ο συνεργάτης μας κύριος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤΟΣ από Καναδά μας γράφει: «Σας ευχομαι καλό Πάσχα σε σας και τήν οικογένεια. Η Ανάσταση και Ανάληψη του Κυρίου είναι τό έδωδότερο...».

Παιδαγωγικά θέματα

Του Σπουδαστή της Μαρσαλείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗ Π. ΖΥΔΙΑ

Γ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

Εξετάζοντας τώρα τήν διαπροσωπική σχέση από κοινωνιολογικής άποψης παρατηρούμε τά έξης βασικά σημεία. Η κοινωνικοποίηση του παιδιού, δηλαδή ή όμαλή ένταξη του στο κοινωνικό σύνολο, είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα και άπαιτεί ιδιαίτερη προσοχή και γνώσεις από τούς παιδαγωγούς. Τό παιδί μπαίνει στήν κοινωνία χωρίς να έχει αναπτύξει ιδιαίτερο κοινωνικό μηχανισμό. Γι αυτό είναι άπαραίτητη ή εξάσκηση για τήν κοινωνική ζωή, που γίνεται πληρέστερα στο σχολείο. Η κοινωνικοποίηση του παιδιού είναι γνωστό πόσο σημαντική είναι, προλαβαίνει πάρα πολλές δυσκολίες και εμπόδια που συναντά ό άνθρωπος στή ζωή του. Τό παιδί θάινει στήν συνεργασία, τήν άλληλεγγυή και άνυψώνει τά άνθρωπιστικά του αισθήματα. Γενικά όλες οι ψυχολογικές σχολές συμφωνούν στήν άνάγκη της κοινωνικοποίησης του άτόμου σαν βασική για τήν ψυχική του υγεία. Φαίνεται αυτό από τό ότι διάσημοι ψυχίατροι για να θεραπεύσουν άνώμαλες καταστάσεις προσπαθούν να θελιώσουν τήν κοινωνική προσαρμογή.

Τό μεγάλο πρόβλημα που τίθεται έδω είναι τό τι πρέπει να κάνει ό δάσκαλος για τήν κοινωνική άγωγή. Σαν άπάντηση σε αυτό τό όξύ θέμα μπορούν να δοθούν τά ακόλουθα: (α) «Η ποιότητα των ανθρώπινων σχέσεων στήν σχολική κοινωνία πρέπει να είναι καλή. Τά μέλη της κοινωνίας αυτής πρέπει να συμπεριφέρονται άρμονικά μεταξύ τους. Τό σο άρμονικά ώστε ή άτμόσφαιρα του σχολείου να είναι άτμόσφαιρα φιλικής συνεργασίας. (β) Ο δάσκαλος πρέπει να προσπαθεί να κάνει τό σχολείο κέντρο κοινωνικής ζωής, διοργανώνοντας έκδρομές, έορτές, διαλέξεις κ.ά. (γ) Να επιδιώκει συνεργασία με έξωσχολικούς παράγοντες όπως, τοπικές αρχές, καλλιτεχνικά και πνευματικά κέντρα, ώστε να συζητούνται διάφορα θέματα που ενδιαφέρουν τά παιδιά και = Συνέχεια στήν 4η σελίδα =

Προσοχή από όλους

Τώρα που θα κλείσουν τά Σχολεία πολλά παιδιά θα άρχίσουν να όργώνουν τήν αγορά του Καστορείου πάνω - κάτω με κίνδυνο να γίνουν άτυχήματα. Μερικά μάλιστα τρέχουν με ταχύτητα μεγάλη χωρίς να υπολογίζουν τούς κινδύνους.

Πρό ήμερών ό Χαράλαμπος Ν. Κακαφλίκας, μαθητής, τρέχοντας με τό ποδήλατο στήν κεντρική πλατεία κτύπησε τόν Χρήστο Ιωάν. Μιχαλόπουλο έπίσης μαθητή, με αποτέλεσμα να ύποστεί μικρή έγκεφαλική διάσειση.

Είναι τό δεύτερο άτύχημα. Ας προλάβουμε τό τρίτο που μπορεί να είναι άνεπανόρθωτο. Η Αστυνομία και ό κάθε πολίτης ας επαγρυπνού.

Η Αυστραλία και οι Έλληνες

= Συνέχεια από τήν 1η σελίδα =

Αυστραλία πάνω από μισό έκατομμύριο Έλληνες και ή συμμετοχή τους είναι λαμπρή στήν κοινωνική ζωή αυτής της χώρας. Ο παραδοσιακός ένθουσιασμός και ή ένδερμη συμμετοχή στήν πολιτική χαρακτηρίζει τούς Έλληνες, που έρχονται στήν Αυστραλία.

Στήν Αυστραλιανή Έθνική Βουλή έχομε τέσσερα μέλη έλληνικής καταγωγής, που τό καθένα συμβάλλει στον άγώνα μέσα στή Βουλή γι' αυτό τό έθνος.

Πριν 40 χρόνια 17.000 Αυστραλοί άγωνίστηκαν στήν Ελλάδα και στήν Κρήτη μαζί με τούς Έλληνες αδελφούς. Σήμερα 600 Αυστραλοί κείτονται σε τάφους σε έλληνικά κοιμητήρια. Είναι δεσμοί, που δίνουν ιδιαίτερη σημασία μεταξύ των δύο χωρών μας. Και κάτι άλλο ακόμα πολύ σημαντικό. Από τήν Ελλάδα ξεκίνησε ή ιδέα της Δημοκρατίας. Η αρχαία Ελλάδα έβαλε τά θεμέλια του Δυτικού πολιτισμού της έπιστήμης, γεωγραφίας και ιατρικής. Εκείνο που έφερε τήν αναγέννηση στήν Ευρώπη ήταν ή πίστη, ή δύναμη και ή ισχύς στις ανθρώπινες αξίες των Έλλήνων.

ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

«Εμείς οι Έλληνες τρέφουμε αισθήματα φιλίας και συμπάθειας για τήν Αυστραλία. Όταν μιλάμε για Αυστραλία στήν Ελλάδα, έχομε στή φαντασία μας μια χώρα έλεύθερη, δημοκρατική, ανθρώπινη. Μία χώρα τήν όποία πολλοί λαοί θα μπορούσαν να πάρουν για παράδειγμα για τήν όργάνωση της δημοκρατίας...».

Παιδαγωγικά θέματα

= Συνέχεια από τη 2η σελίδα =

να αποκομίζονται θιώματα από καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, εκθέσεις (χειροτεχνικές, βιβλίων, προϊόντων κ.λ.π.) (δ) Να διοργανώνω ομάδες μαθητών και να αναθέτω εργασίες, ώστε τα παιδιά να συνηθίζουν στην συνεργασία. Γενικά πρέπει να επιδιώκει καλές σχέσεις με τους μαθητές και να προσπαθεί να συμβιβάζει τις κοινωνικές και ατομικές φυσικές κλίσεις των παιδιών, χωρίς να παραθεωρεί καμιά προσωπική επιθυμία και ροπή αυτών. Τέλος ο κοινωνιολογικά μορφωμένος δάσκαλος θα πετύχει καλύτερα στο έργο του «δταν» όπως αναφέρει ο KERSHENSTEIER «διδάσκω σαν καθηγητής προσπαθώ να θρικόμαι συχνότερα μεταξύ τών μαθητών μου.»

Στην ελληνική εκπαίδευση βλέπουμε να κυριαρχεί ή τυπική σχέση μεταξύ δασκάλου και μαθητή. Τα αναλυτικά προγράμματα στα Δημοτικά Σχολεία αναφέρουν πληθώρα από μαθήματα, τα οποία οι δάσκαλοι είναι αναγκασμένοι να διδάσκουν. "Ετσι ο δάσκαλος στην προσπάθειά του να είναι συνεπής με το αναλυτικό πρόγραμμα αναγκάζεται να περιορίζει διάφορες άλλες δραστηριότητες τών μαθητών. Στερεί τους μαθητές από καλλιτεχνικά και τεχνικά μαθήματα, αθλητικές δραστηριότητες, παιχνίδια, εκδρομές κ.ά. που τόσο ανάγκη έχει ο μαθητής. "Ετσι το μάθημα πέρνει «άνωτέρα» χρειά και καταστρέφεται ή δημιουργικότητα της διαπροσωπικής σχέσης.

Πολλές φορές ακόμη ή έλλειψη παιδαγωγικής αγάπης ή «παιδαγωγικού τάκτ», που κυρίως είναι αποτέλεσμα άκρου επαγγελματισμού του δασκάλου, οδηγεί σε τιμωρίες, επικρίσεις που είναι καταστρεπτικές για τα παιδιά. "Οταν ακόμα ο δάσκαλος δέν έχει ψυχολογική και κοινωνιολογική κατάρτηση, έκνευρίζεται με την ζωηρότητα τών μαθητών, πράγμα που μπορεί να προκαλέσει θλάθη στην ψυχική υγεία τών παιδιών.

Επίσης το μάθημα που στερείται πρακτικών εφαρμογών και αναφορών στην καθημερινή ζωή, την πολιτική, πολιτιστική, ανθρωπιστική, γίνεται αδιάφορο στα παιδιά, τα οποία θέλουν να είναι ενήμερα για κάθε τι που συμβαίνει γύρω τους.

Από μέρους τους τα παιδιά, όταν επικρατούν τέτοιες καταστάσεις πλήττονται. Αδιαφορούν για το μάθημα, και αντιδρούν έντονα μέσα στο σχολείο, την οικογένεια ή την κοινωνία και προσπαθούν να βρουν τρόπους φυγής, που ζημιώνουν πολλές φορές τα ίδια και τους συναθρώπους τους.

Η ελληνική εκπαίδευση που και στα χρόνια μας ακόμη βλέπουμε να χωλαίνει παρουσιάζει τέτοιες αδυναμίες. Πέρα από αυτές όμως ή νέα γενιά έχει κάθε λόγο να ελπίζει για μια δυναμική και σύγχρονη παιδεία, έφ' όσον τα προνόμια για μια τέτοια παιδεία δέν λείπουν από τους νέους δασκάλους.

Τέλος γενικά συμπεράσματα που μπορούμε να θγάλουμε από το θέμα είναι σε άδρες γραμμές τά εξής.

- 1). «Η διαδικασία άγωγής και μάθησης είναι καθοριστικά γνωρίσματα της ανθρώπινης ύπαρξης. Χωρίς παιδαγωγική διαδικασία και κοινωνικοπολιτιστικά έρεϊσματα δέν είναι δυνατή ή επίθωση και ανάπτυξη του ανθρώπου.»
- 2). «Ο δάσκαλος πρέπει να έχει πολύπλευρη γνώση για τα παιδιά, δηλαδή να γνωρίζει τις ανάγκες τους, τις κλίσεις τους, τις επιδιώξεις και προσδοκίες τους και τά διάφορα στάδια της εξέλιξής των. Να γνωρίζει την τέχνη της διδασκαλίας. Να οργανώνει την τάξη και τις εργασίες που δίνει με τρόπο ώστε το έξωσχολικό γενικά περιβάλλον να συντελεί καθοριστικά στην κοινωνικοποίηση του παιδιού. «Ο φείλει να έχει εύρυτατη ψυχολογική και κοινωνιολογική μόρφωση, για να μπορεί να δημιουργεί έποφελείς σχέσεις με τους μαθητές.»
- 3). «Ο δάσκαλος για να ανταποκριθεί στις νέες απαιτήσεις της αλματώδους τεχνικής ανάπτυξης και έπιστημονικής, επιβάλλεται να έχει περισσότερο χρόνο κατάρτησως στις Παιδαγωγικές Ακαδημίες.
- 4). «Η επίδωξη του συγχρονισμού τών παιδευτικών ενεργειών, πρέπει να γίνεται με φιλελεύθερη διάθεση και πάντα με έιλικρίνεια χωρίς ύπεκφυγές και προσποιήσεις.

Στά επίλογο αναγράφω την «Προσευχή του Δασκάλου» της Χιλίας της δασκάλας και ποιήτριας (Βραβείο Νόμπελ 1946) Γαβριέλας Μιστρόλ.

«Κύριε, δώσε μου άπλότητα και θάθος. Κάνε να μην είμαι περίπλοκος ούτε κοινότυπος στο καθημερινό μου μάθημα. Κάνε να ύψωνω τά μάτια μου πάνω άπ' το πληγωμένο στήθος μου, μπαίνοντας κάθε μέρα στην τάξη μου. "Ας μη φέρω μαζί μου στην έδρα μου τις μικρές μου ύλικές μέριμνες και τις λύπες μου. Κάνε το χέρι έλαφρότερο στην τιμωρία και άπαλότερο στο χάδι. "Ας έπιπλήττω άπρόθυμα, για να είμαι θέβαιος ότι τιμωρώ άπό αγάπη. Το πλινθόκτι στο σχολείο μου άς είναι καμωμένο άπό πνεύμα. "Η καρδιά μου άς έπει για τά παιδιά που σπάζουν τά κλειστά κλειδιά της γνώσης.»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΗ ΛΟΥΣΙΝΑ

Ο χορός άρχισε και τό κέφι ξεέσπασε στα μέλη του Συλλόγου «Πυρροκομικά» τών Βορειοδημοτών Σπάρτης στή μαγευτική Λουσίνα μετά τό γενικό φαγητό. Η ψησταριά που είναι μπροστά κρατάει άκόμα λίγους μεζέδες για τους παραστικούς.

Δανειστική βιβλιοθήκη

Πρός τήν Έφημερίδα «Ο Βορειοδημοτής»

Αξιότιμε κύριε Διευθυντή

Σάς πληροφορούμε ότι στο Γυμνάσιο Καστορείου λειτουργεί Δανειστική Βασική Σχολική Βιβλιοθήκη (μόνο για τους μαθητές μας) με άρκετούς τόμους. Ο πλουτισμός της βιβλιοθήκης είναι κατ' άρχήν έργο του Υπουργείου Παιδείας, αλλά και όλων τών συμπολιτών μας που μοχθούν για τό πνευματικό ανέβασμα της περιοχής μας.

Στά πλαίσια αυτά ο σύλλογος τών καθηγητών του Καστορείου σε συνεργασία με τήν Τοπική ΕΛΜΕ διοργάνωσαν έκθεση λογοτεχνικού και παιδικού βιβλίου στο Καστόρι από 16 έως 19 Απριλίου 1982, με άρκετή έπιτυχία.

Με τήν εύκαιρία αυτή θά θέλαμε να πληροφορήσουμε τους αναγνώστες της έφημερίδας σας ότι ο συμπολίτης Σκαριλατίνης Νίκος, άρτοποιός, έδώρισε στή βιβλιοθήκη 33 τόμους βιβλίων άξίας 5.000 δραχμών. Εύχόμαστε να βρεθούν μιμητές.

Εύχαριστούμε

Για τό σύλλογο τών Καθηγητών

Ο Γυμνασιάρχης

Β. ΜΠΟΝΟΣ

Δωρεά καμπάνας

Στήν Αγίαρική τήν ήμέρα της μνήμης του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου οι οικογένειες Γεωργίου, Ηλία και Δημητρίου Μπατσαπούλου πρόσφεραν σαν δωρεά στην έκκλησία μια ωραία καμπάνα.

Οι δωρητές, μετά τή θεία λειτουργία έψησαν τρία άρνια και μαζί με τους συγχωριανούς τους γιόρασαν τήν μνήμη του Αγίου με φαγητό και άρκετό κρασί.

Θεομά συγχρηστήρια.

Ο δρόμος για τή μονή

Με τήν κατασκευή του γεφυριού στο χαντάκι, τήν έπιχωμάτωση και τό ρίξιμο μιας τοιμεντόπλακας ο Κοινοτικός δρόμος προς τό Μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής ένώθηκε με τόν δρόμο του Μοναστηριού.

Τό έργο πρέπει να συνεχισθεί με μικροεκδραχιασμούς, στήθαία και τοιμεντοστρώσεις για να φθάσει με ως τήν πόρτα του Μοναστηριού. Τήν επίβλεψη για πίο πέρα συνέχιση του έργου, έχουν ο αϊδ)τος Ιωάννης Γιαννούλης έφημέριος Καστορείου, ή ήγουμένησσα Θεοδούλη, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Νικόλαος Μενίδης, ο αντιπρόεδρος της κοινότητας Παναγιώτης Κραμποβίτης και ο Δημ. Κραμποβίτης.

Λόγω σοβαρής έγχειρήσεως στή σύζυγο του Δ)ν του μας ή έφημερίδα του Ιουλίου θά έκδοθεί μαζί με του Αύγουστου.

«Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΗΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΜΕΝ. ΛΙΟΥΝΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έτηρία έσωτερικού δρχ. 200

Έτηρία έξωτερικού

Έργα οικισμού (άγρ)κού κέντρου

Τά Κοινοτικά Έργα Κούρνιζα, Κοινοτικό Κατάστημα και Τουριστικό Περίπτερο χρηματοδοτήθηκαν για τό 1982 άπό τό Εϊδικό Ταμείο του Υπουργείου Συντονισμού για τά Οικιστικά Κέντρα με 6.000.000 δρχ. 2 έκατομ. για τό καθένα.

Ηδη τό έργο Κούρνιζα άπορρόφησε τά 2 έκατομ. σκεπάστηκε μέχρι τό γεφύρι της «γαλαρίας» Μενίδη.

Προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τό Κοιν. Κατάστημα. Με τά 2 έκατομ. θά τελειοποιηθεί. Για τό Τουριστικό συντάσσεται ή μελέτη και σύντομα θά προκηρυχθεί διαγωνισμός ανάθεσης σε έργολάβο.

Γεώργιος Θεοφιλόπουλος

Μία καρδιά που ήταν πλασμένη να δουλεύει για τά γηρατειά έπαψε να κτυπά. Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ έκανε τό τελευταίο του ταξίδι από τήν Αθήνα στή Σπάρτη νεκρός. Χάθηκε ο προστάτης, ο πατέρας τών γερόντων. Έφυγε ο άνθρωπος που αγάπησε τόν άνθρωπο με πάθος. Νύχτα μέρα τό μυαλό του, ή ψυχή του, τό σώμα του ήταν κοντά στα γηρατειά. Έξεπλήρωσε τόν προορισμό της ζωής του έφαρμόζοντας με πίστη τήν έντολή του Θεού «Ν' αγαπάς τό Θεό με όλη σου τή διάνοια, με όλη σου τήν καρδιά, με όλη σου τήν ψυχή και τόν πλησίον σου, όπως τόν έαυτόν σου».

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ αναδείχθηκε «ο καλός Σαμαρίτης» τών πονεμένων, τών περιφρονημένων γηρατειών. Τά πλούτη του τά μετέτρεψε σε κοινωνικό λειτουργήμα για τήν ανακούφιση τών άπόμαχων της ζωής. Τό όνειρό του να αναγερθεί και δεύτερος όρφος στο Γηροκομείο Σπάρτης, για να βρουν στέγη άλλοι 50 γερόντες, χάρις στή γενναία οικονομική ένίσχυση τή δική του με άρκετά έκατομμύρια έγινε πραγματικότητα.

Πολλές φορές, όταν συναντιόμαστε, μου έλεγε:

— «Ο Θεός με αφήνει να ζω, για να πραγματοποιήσω τό μεγάλο μου όνειρο για τά γηρατειά: να δώ τελειωμένη τήν ανέγερση και του δεύτερου όρφου του γηροκομείου.» Έζησε, δούλεψε, αγωνίστηκε, χάρηκε τήν πραγματοποίηση του όνειρου του.

Στίς 10 Μαΐου ο Θεός τόν κάλεσε κοντά του, για να τόν κατατάξει στον κόσμο τών δικαίων.

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ

Θλιβερή διαπίστωση

Θέατρα, κινηματογράφοι, περιοδικά συναγωνίζονται στην προβολή έργων, εικόνων, κειμένων με θέμα τό σέξ.

Ίδιως με τήν κατάρτηση τών έπιτροπών προληπτικής λογοκρισίας τών κινηματογραφικών ταινιών «έν όνόματι της άυστηρής τέχνης» θά φτάσουμε στο σημείο τήν εικοσαετία του λήγοντα αιώνα να δούν πολλά τά μάτια μας. «Όσο για τους μεγάλους λίγο τό κακό. Τί να είπη κανείς και για τά παιδιά; Δέν θά σκεφθεί κανείς να τά σώσει άπό τό ποτάμι της σεξολογίας και της πορνογραφίας;

Θά άφεθούν άνυπεράσπιστα στην έπιχειρηματική βουλημία τών έκμεταλλευτών του ταπεινότερου ζωί-